

Bizden Geriye Kalan

– Mustafa Kara · 11 Nisan 2016

Zaman yine aynı zaman ay kaybolmuş
Zifiri karanlık
Saatler durmuş aynı yerde
Gece yarısını hep sen geçiyor
Radyoda derinden bir müzik
“Bekledim de gelmedin” diyor
O an aklıma gelirsin
Öyle ya!
Bekledim de gelmedin...
Daha ne kadar bekleteceksin?
İçim burkuldu bir anda
Odama hüznün doldu
“Gitmek zorundayım” hoşça kal demen yok mu
Donakaldım o an, bitirdin beni
Çok mu şey istedim senden
Sadece sevgi değil miydi istediğim
Bilmiyorum, tarif de edemiyorum
Bu bana Allah'ın cezası mı acaba?
Çıkmazlardayım!
Boynum bükülecek
Gönlüm sıkılacak
Yollarına bakıp dalacağım uzaklara
Sorma gitsin...
Elimde değil ki,
Çare de yok aşkta,
Ayrılık varmış bu sevda da
Hani iyi günde kötü günde demiştik
Acılara beraber göğüs gerecektik
Ama konu mutluluk olunca paylaşamadık
İpe un serdik...
Anla/ma/dım...
Yaşadığımız şehre sonbahar çoktan gelmiş
Sarıp dökülen yapraklar gibiyim...
Sürünüyorum!
Savurdun oradan oraya.

Konuşamıyorum
Aslında çok konuştum, ama anlatamadım
Boş ver!
Anlamasan da olur.
Nasıl olsa anlar beni ağaçlar.
Dalından kopmuş yapraklar.
İçimde ne varsa saklı kalan
Süzüldü gözlerimden damla damla
Ben bir şey anlamadan...
Sadece sen vardın içimde
Birde köşede kurumuş "o" gül
Alt üst etmezsen zamanı durduracak kum saati
Ve
Öldükçe çoğalan bir ben
İşte!
Bizden geriye kalan
Mustafa KARAAHMETOĞLU
(30.09.2013) 05.04.2016